

De mier en haar 4 koffers.

Een kleine mier gaat aan de wandel met 4 koffers, zij is sterk en kan veel dragen. Zij weet niet wat er in zit, maar zij doet nu eenmaal haar ding, daar is ze mier voor.

In haar beiden kaken geklemd torenen de 4 koffers groot boven haar uit, wat een machtig gezicht.

Oeps! Ze struikelt over een takje, boem! daar ligt ze.

Een koffer valt open en er plopt een Eikenboom uit. 'Ahum, beste mier, maak je geen zorgen ik kom je enkel een boodschap brengen 'als ge goed, diep en stevig wortelt, word ge een grote sterke boom' 'O, bedankt' zegt de mier en wandelt voort met de overige 3 koffers. Weer

struikelt zij over een steen en begint dan te huilen, ze heeft zo'n pijn en verdriet in haar buik. Alle koffers zijn weer op de grond gevallen, ojee.

Plop! De 2^e koffer plopt open hier komt een Es uit. De Es zit vol met zacht mos en zegt 'leun maar tegen mij aan en voel mijn zachtheid het zal je troosten' En dat is zo, de mier huilt en voelt zich opgelucht. Weer aangesterkt wandelt ze verder met de overige 2 koffers, op zoek naar een beschutte plek.

Splash! Een hele grote waterdruppel valt over haar heen.'Help ik verdrink!' net als ze wil gaan gillen van paniek plopt de 3^e koffer open.

Hier komt een Els uit, deze zegt 'rust bij mij maar uit, ik bescherm jou, maar blijf niet te lang bij mij want wie enkel geborgenheid en beschutting zoekt word belemmerd in haar groei naar het licht.' De mier rust uit bij de Els en volgt haar raad op, de volgende dag gaat ze op pad met haar laatste koffer. Maar de weg lijkt nog zo lang en waarom duurt haar reis zo lang? Kan dit alles niet sneller? Ze begint te rennen, zo hard, dat haar mierenlichaampje het niet bij kan houden en ze struikelt over haar eigen pootjes, bam! Ze ligt weer op de grond en nu plopt haar laatste koffer open.

Uit deze laatste koffer rijst een grote Populier deze zegt 'weet je hoe lang het duurt voor een boom zo groot word al ik? er is tijd genoeg, neem alle tijd die je nodig hebt en haast je niet, anders struikel je over je eigen pootjes'

Nu was de mier nog niet op haar bestemming aangekomen, maar ze was wel vele koffers lichter en de wijze raad nam ze mee in haar hart, zo ging ze verder op pad.

groetjes van Ester